

La Universitat de Girona dedica la inauguració del curs 2022-2023 al concepte de sostenibilitat. La crida feta a la comunitat universitària perquè participi en aquest acte solemne a partir de les seves col·laboracions recull idees, reflexions i propostes dels tres estaments i es planteja alhora com l'exposició d'un debat, com un memorial de propostes que incideixen en aspectes concrets de la vida al campus, i com una crida a actuar perquè

La crisi climàtica ens afecta a tots nosaltres i minimitzar-ne els efectes és responsabilitat de tothom!,

tal com podem llegir en l'aportació del Consell d'Estudiants.

És justament el text del Consell el que encapçala aquest discurs col·laboratiu, en la línia que ha destacat la doctora Anna Sànchez-Vidal en la seva lliçó inaugural quan esmentava la col·laboració destacada en la seva recerca d'estudiants de grau, "iniciadors i desenvolupadors com a vector de transferència del coneixement i el mètode científic". Potencial i rellevància dels estudiants que, a través dels seus representants, assegurin que

Centrar la inauguració del curs 2022-23 en la sostenibilitat i el medi ambient és molt encertat. Aquest últim estiu ha sigut el més calorós d'ençà que es registren les temperatures. A més, fa 2 anys que arrosseguem una sequera que diàriament eixuga els nostres embassaments. L'emergència climàtica n'és la culpable. També patim guerres on els combustibles fòssils són el centre del problema, a causa d'una globalització i un capitalisme perjudicials per la nostra societat i salut.

És obligació de la Universitat, com a eix de coneixement, recerca i estudi, fer d'exemple de bones praxis cap a la societat. Ho ha fet al llarg del temps, i també ho fa ara amb mesures com el nou Pla d'Ambientalització. Però podem anar més enllà: hem de millorar per exemple amb la qüestió de la mobilitat i aprofitem ara que tenim totes les autoritats presents, per traslladar de nou la preocupació de l'estudiantat per tenir un transport universitari més accessible i més sostenible.

Fa tot just dos dies que el Consell ha presentat una campanya de foment del transport públic. És a dir, reflexions globals i accions concretes.

Com les que proposen membres del PAS i de l'estudiantat a títol particular. Tant des del punt de vista estrictament universitari com des de perspectives que pensen en el territori i que reclamen la possibilitat, ara posada en dubte, d'una cremada controlada dels rostolls que contribueixi racionalment a la supressió de residus.

En el terreny de la UdG, les propostes van des de la impressió en paper reciclat i la col·locació de safates a les biblioteques i sales d'estudi per promoure'n la reutilització fins a l'eliminació de les ampolles de plàstic dels menús als bars dels campus. Passant per la instal·lació de sensors de moviment als passadissos per rebaixar el consum elèctric o la reducció del consum en bombetes i fluorescents en diversos espais.

En aquest sentit, cal recordar que la Universitat de Girona ha renovat el compromís adquirit fa deu anys amb el Programa d'Acords Voluntaris per a la reducció de les emissions de gasos amb efecte hivernacle impulsat per la Generalitat. Això ha permès fer l'inventari de les emissions de CO₂ i, per tercer any consecutiu, gràcies a la compra d'electricitat 100% renovable, s'han reduït a zero les emissions associades al consum elèctric.

Quant a la mobilitat, que és un assumpte certament preocupant, cal recordar que la Universitat de Girona aposta per la sostenibilitat en múltiples camps, com ara el programa "Fes e-dit" i el servei de préstec de bicicletes, que ha recuperat el pols després de la pandèmia. Les opcions d'anar a peu, en transport públic i en bicicleta dupliquen l'ús del vehicle motoritzat. Les reclamacions dels col·lectius, tanmateix, són vigents perquè és necessària una consciència explícita de les problemàtiques que es viuen al campus, com ara la reivindicació que l'autobús de la línia 7 torni a Les Àligues. O com, en un altra ordre de coses, la lluita a favor d'un ús més racional de l'aigua en els lavabos.

Les aportacions de PAS, estudiants i professorat també recalquen la importància de la divulgació d'hàbits i conductes a favor de la sostenibilitat, a través de xerrades informatives o de la sensibilització a través dels canals de comunicació

de la Universitat. I altres propostes encaminades a l'augment de pressupostos per a projectes sostenibles o a l'adhesió de la UdG al Pacte Mundial de les Nacions Unides, UN Global Compact, que estableix un marc universal per a la responsabilitat corporativa:

Ens poden ajudar a avaluar, definir, implementar, mesurar i comunicar la nostra estratègia de sostenibilitat. Seriem la primera Universitat catalana a fer-ho i, per tant, seríem un referent.

Les aportacions analitzen així mateix allò que hem anomenat “futurs sostenibles”.

És el cas d'una estudiant i d'una investigadora, que pensen, des de les seves perspectives particulars en accions a partir de la pròpia responsabilitat individual, amb un rerefons col·lectiu.

Com a futurs professionals del sector turístic, amb càrrecs dirigits o amb una empresa pròpia, hem de ser conscients de la responsabilitat social i el compromís amb el medi ambient, i també en el foment d'una cultura i uns valors locals a través de la creació de productes (patrimoni tangible i intangible) i serveis.

I la investigadora en Història de l'Art afirma que:

A l'hora de construir una cultura i una Universitat sostenibles no podem prescindir de les arts per aprendre a canviar les percepcions com a pas previ per canviar les nostres conductes. Hem de construir ponts entre la imaginació i l'acció.

Uns ponts entre la idea i la pràctica, entre la potència i l'acte, que es resumeixen en les paraules d'uns altres membres del professorat:

Durant el darrer segle, la humanitat ha fet progressos importants en la millora de la salut i el benestar de la societat, entre molts altres, per exemple podem destacar l'augment de l'esperança de vida. No obstant això, hem provocat una degradació

sense precedents dels ecosistemes naturals de la Terra, amb una profunda crisi climàtica i de biodiversitat.

La comunitat universitària que, des de fa dècades, anuncia l'arribada d'escenaris que comprometen l'habitabilitat de l'espècie humana tal com la coneixem, té segurament la darrera oportunitat de ser exemple de la transformació profunda que cal dur a terme de manera urgent: canvis en la forma com ens movem, com ens alimentem, o en els hàbits i patrons de consum que tenim, l'energia que utilitzem. És per tot això, que en el context acadèmic cal continuar liderant i exemplificant aquesta transformació per mitigar la crisi de biodiversitat i climàtica en la qual estem immersos i per mantenir la salut i el benestar de la humanitat.